

VERDEYEN, René, filoloog en hoogleraar (Zoutleeuw 31 augustus 1883 - Luik 9 oktober 1949).

Na middelbaar onderwijs aan het gemeentelijk college te Tienen promoveerde hij in 1904 te Gent tot doctor in de Germaanse filologie (proefschrift over Tondalus' Visioen). Hij was leraar aan de athenea te Gent, Brussel, Oostende, Elsene, van eind 1919 af docent voor neerlandistiek aan de Luikse universiteit en in 1924 gewoon hoogleraar. Hij was lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde en van de Académie Royale de Belgique.

In de periode tussen de twee wereldoorlogen was zijn intense wetenschappelijke activiteit vooral gericht op het lexicologisch onderzoek (editie van Tondalus' Visioen, Esmoreit en studie over de abele spelen), waarin hij pioniersarbeid verrichtte. Hij werkte mee aan het woordenboek van Van Dale en aan een aantal heruitgaven van M.J. Koenens Verklarend Handwoordenboek der Nederlandse Taal, waarin hij de Zuidnederlandse elementen beschreef. Hij legde de grondslag voor de geschiedenis van de lexicografie van de Nederlanden in de 16de eeuw.

Verdeyen is zeer actief geweest in de commissie voor de vertaling van de Belgische wetteksten, waarmee hij een belangrijke bijdrage leverde tot de totstandkoming van de Nederlandse rechtstaal. Daaruit is een Frans-Nederlands (en omgekeerd) juridisch woordenboek ontstaan, dat postuum door zijn leerling J. Moors werd uitgegeven.

Zijn Luikse collega's hebben hem bestempeld als „l'ambassadeur des lettres flamandes en Wallonie”.

LITERATUUR: *Album R. Verdeyen* (1943) - notitie met volledige bibliografie, in *Annuaire de l'Académie royale de Belgique*, CXXI (1955); - A. van Loey, *Verdeyen (Willem-Raymond-René)*, in *Biographie Nationale*, XXX (1958, kol. 793-797).

RENE HAESERYN